

beretninger m. m. Vi have fundet dette meget rimeligt, men have derfor villet betegne det som ekstraordinært: til Medhjælp 1,500 Kroner.

Der er et Par Spørgsmaal, som ikke give sig Udslag i Endringsforslag, men som jeg gerne vil udtale mig om. Ved Samraad er der forhandlet om Kommissariaturen ved Statsbanerne, og det er indført i Betænkningen for at give den højtærede Indenrigsminister Lejlighed til at gentage eller komme tilbage igen til de Bemærkninger, som Udvalget gjorde om denne Sag. Da de private Baner i stigende Omfang overtages af Staten, er det klart, at Kommissariatsforretningernes Omraade indskræntes, og man har derfor næret Betænkning ved at fastholde denne Institution som hidtil. Man har derfor haft dem til Samraad. — Et Spørgsmaal, som der her i Tinget blev talt en Del om ved første Behandling, og som findes omtal i Betænkningen under Nr. 111, angaar Præmien for ypperlig Dyrkning af Huslodder og Rejsseunderstøttelser til Husmænd. Det blev omtalt af det ærede Medlem fra Herning (K. Nielsen) og det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm), da vi havde Sagen til første Behandling, at det var ønskeligt at faa disse Husmændsrejser foretagne paa en mere praktisk Maade end hidtil. Udvalget har forhandlet om denne Sag, men da den for Tiden er under Overvejelse paa et Sted, hvor der ganske sikkert er større Specialindsat til den, end der kan forudsættes i Udvalget og her i Tinget, idet der er nedsat et Udvalg desangaaende af de jydsk Landforeningers Delegeretmøde i sidste Efteraar, har man ikke fundet det rigtigt, at fremkomme med noget Forslag om denne Sag, inden dette Udvalg er kommet videre i sine Overvejelser. I øvrigt tror jeg at turde sige, at det er gennemgaaende Udvalgets Mening, at det vil være rigtigt, at bringe større Ofre paa denne Konto end tidligere. Det er den Aand, der gaar gennem Finansudvalgets Forhandlinger. Der var allerede i 1889 paa de jydsk Landforeningers Delegeretmøde fremsat Forslag om en betydelig Forøgelse af Præmierne for ypperlig Dyrkning af Husmandslodder. Det blev fremsat af det nuværende ærede Medlem for Skanderborg (Byriel Jensen) og blev vedtaget med stort Flertal, med nogle og 60 Stemmer mod nogle og tyve, og nu sidste Efteraar viste der sig paa det samme Delegeretmøde en stærk Stemning for at gøre noget for Understøttelser til Husmandsrejser. Jeg skal ikke tale nærmere om det

foreløbige Resultat, Udvalget er kommet til, men kun sige saa meget, at Udvalget allerede er naaet til foreløbig at kunne fremsætte visse Forslag, som ganske vist gaa i Retning af noget større Ofre fra Statens Side i dette vigtige Ojemed, som naturligvis vil blive taget under Overvejelse med al den Belvilje det fortjener. Der er endnu et Spørgsmaal, som jeg vil omtale, inden jeg forlader § 19, et Spørgsmaal, som i denne Tid ligger den jydsk, tildels ogsaa den fynske Landhøststand overordentlig meget paa Sinde, nemlig Spørgsmaalet om Eksporten Syd paa. Som bekendt har vor Kreatureksport mere og mere forandret sin Retning, er paa en ganske naturlig Maade efterhaanden gaaet fra England til Tyskland, og efter det engelske Indførselsforbud i Februar i Fjor ere vi med Hensyn til Eksporten af Kreaturer blevne aldeles henvisne til Tyskland. Det var derfor et alvorligt Slag for de danske, og særlig for de jydsk Landmænd, da Forbudet mod Kreaturtransport gennem Hertugdømmerne kom. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvorledes denne Sag i Øjeblikket staar. Jeg forstaar meget vel, at den højtærede Minister ikke kan give alle de Oplysninger, som foreligge, at han i denne Sag maa udtale sig meget reserveret, men jeg tror, at man særlig i Sjælland nærer saa megen Betsynring for, hvorledes denne Sags Stilling er, idet man betragter den i saa høj Grad som et Vælfærdsspørgsmaal, saa at det vilde være ønskeligt, at man fra Ministerbordet kunde faa at høre en Udtalelse derom. Det drejer sig her om — det er naturligvis forstelligt for de forstellige Steder, enten de ligge mere Nord paa eller Syd paa — en Forøgelse af Eksportomkostninger paa 8—14 Kr. pr. Kreatur efter de Oplysninger, som ere meddelte i den senere Tid, ud over hvad Transporten ad den tidligere Vej gennem Hertugdømmerne kostede. Ganste vist har der fundet en mindre Nedsættelse Sted paa Ruten Esbjerg-Hamburg, ved Nytaarstid; men hvor meget man end er gennemtrængt af den Erkendelse, at Hovedbestræbelsen maa gaa ud paa at faa aabnet Vejen over Vandrup gennem Hertugdømmerne, idet det er den eneste Vej, Landbruget i Længden kan være tjent med, og alle andre Veje kun kunne være en høist utilstræffelig Erstatning derfor, er det klart nu, da vi kun have Søvejen, og da navnlig Esbjerg-Hamburg-Ruten aaben for hele denne Eksport, at det ogsaa er en meget væsentlig Ting at opnaa de Lettelser, der her overhovedet kunne opnaas. Det kan selskeds ved, at Regeringen over den Indfly-